

Arrest

nr. 30 845 van 31 augustus 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister voor Migratie- en asielbeleid,
thans de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Mongoolse nationaliteit te zijn, op 9 juni 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 30 april 2009 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 27 mei 2009.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juli 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NAAM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat V. NAAM, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gehoord de opmerkingen van advocaat VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat B. MANNAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker, van Mongoolse nationaliteit, verklaart het Rijk te zijn binnengekomen in 2002.

Op 12 september 2006 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 17 juli 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot niet-inoverwegingneming van de aanvraag om machtiging tot verblijf.

Op 19 augustus 2008 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 30 april 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoeker onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing wordt op 27 mei 2009 aan verzoeker ter kennis gebracht.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Een afschrift van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, of van de nationale identiteitskaart hetzij de motivering toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door de wet van 15.09.2006.

Betrokkene beweert dat hij zijn paspoort verloren is en dat de Mongoolse ambassade enige medewerking weigert bij gebrek aan legitimatie. Aangezien het niet buitensporig is dat de ambassade wil verifiëren of betrokkene daadwerkelijk een onderdaan van Mongolië is, kan de motivering waarom betrokkene vrijgesteld zou zijn van de verplichting een kopie van het identiteitsdocument voor te leggen, niet aanvaard worden door onze dienst.”

Tevens neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid op 27 mei 2009 ten aanzien van verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten. Het beroep tegen dit bevel is gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) onder het nummer 42 358.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verwerende partij voert, bij verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, aan dat het verzoekschrift geen duidelijk omschreven middel bevat. Inzonderheid stelt zij het volgende: *“Uit het verzoekschrift kan inderdaad niet afgeleid worden welke rechtsregels verzoeker nu precies geschonden acht. De verwerende partij is daarom van oordeel dat het verzoekschrift/middel van verzoeker in rechte onvoldoende behoorlijk is onderbouwd om als ontvankelijk te kunnen worden beschouwd.”*

2.2. In het verzoekschrift voert verzoeker het volgende aan:

*“Grievens tegen de uitspraak en middelen tot nietigverklaring resp. schorsing
Verzoeker bekwam intussen zijn paspoort. (STUK 2) en deelt dit thans mede.”*

2.3. Luidens artikel 39/69 §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel die door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden en de wijze waarop deze rechtsregel wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het ter kennis brengen van het feit dat verzoeker zijn paspoort intussentijd zou hebben bekomen en lijkt hierbij de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 30 april 2009 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard, te willen weerleggen. Dit zonder evenwel op voldoende en duidelijke wijze de rechtsregel aan te geven die hij geschonden acht, noch een omschrijving te geven van de wijze waarop de regel geschonden werd.

Er wordt vastgesteld dat het verzoekschrift geen middel bevat in de zin van de voornoemde bepaling. Het beroep is derhalve onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep is onontvankelijk. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. DE SMET